

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Wniosków, Petycji i Skarg

Al. Ujazdowskie 1/3

00-583 Warszawa

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa;

Zgodnie z Ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach Art. 2.1. oraz pkt 2 podpunkt 1):
Jako osoba fizyczna w interesie publicznym Bytomskiej społeczności mundurowej składam petycję.

Przedmiotem jest żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Jestem emerytem wojskowym (po 30 latach służby wojskowej 78% obniżonej do 75% z godnie z przyjętą zasadą 75%, w cywilu przepracowałem 30 lat i nie otrzymałem żadnej odprawy gdyż po mojej interwencji w dziale prawnym zakładu stwierdzono, że odchodząc z wojska otrzymałem odprawę, a płacone składki państwu mi ukradło zgodnie z niekonstytucyjną ustawą o podziale mundurowych na lepszych i gorszych)

Oglądając 2 tygodniowy rząd Morawieckiego (nie robiący nic) otrzymujący odprawy (gdzie ja przez rok w zakładzie tyle nie zarobiłem) oraz podobne sprawy w Narodowym Banku. Przez 30 lat pracy w cywilu płaciłem składki Zusowskie pod przymusem a z których nie mogłem skorzystać. Zastanawiam się w jakim kraju ja żyję.

Nie jest w porządku to, że emeryci mundurowi (rozpoczynający służbę przed styczniem 1999r) podejmujący dodatkową aktywność zawodową, po przejściu na emeryturę mundurową nie mogą pobierać emerytury z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych, pomimo, że pobierano im składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe?

Czy nie razi Pana Premiera podział w wojsku na rozpoczynających służbę przed styczniem 1999r i na tych po tym roku. Pracujący na emeryturze i obecnie służący, którzy podejmą pracę na odcinku cywilnym po zakończeniu służby wojskowej a powołani przed 1 stycznia 1999r (i obecni) będą płacić składki Zusowskie pod przymusem a z których nie będą mogli skorzystać.

Czy uważa Pan Premier że nie jest w porządku to, że emeryci mundurowi podejmujący dodatkową aktywność zawodową, po przejściu na emeryturę mundurową nie mogą pobierać emerytury z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych, pomimo, że pobierano im składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe?

Czy uważa Pan Premier że przepisy kształtujące taki stan rzeczy są niezgodne m.in. z konstytucyjnymi zasadami sprawiedliwości rozdzielczej, ochrony praw nabytych

oraz sprawiedliwości społecznej?

Jestem emerytowanym żołnierzem zawodowym.

Obowiązujące przepisy nakazują pracującym – po zwolnieniu ze służby emerytom mundurowym opłacać składki emerytalno – rentowe, nie dając w zamian możliwości doliczenia ich do ich świadczenia emerytalnego, w którym za opłacaną składkę ubezpieczeniową nabywa prawo do świadczenia.

Biorąc pod uwagę przepisy Konstytucji, Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz sprzeczne stanowiska Sądu Najwyższego skłaniają mnie to do zastanowienia: czy emeryt mundurowy podejmując dodatkową pracę bez prawa do drugiego świadczenia nie zasługuje na zainteresowanie się zasygnalizowanym nie zgodnym z Konstytucją problemem.

Obecny stan prawnym jest niezgodny z zasadą sprawiedliwości społecznej, bo w sposób arbitralny, a przy tym całkowity, zaprzecza idei sprawiedliwości rozdzielczej przewidującej przyznanie świadczenia z ubezpieczenia społecznego na podstawie kryterium pracy. Skoro, bowiem pozbawia się emeryta mundurowego prawa do realizacji świadczenia, to bezprzedmiotowe staje się podleganie przez niego ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym. Nie przemawia za tym również konieczność solidaryzmu ubezpieczonych. Rozumienie tej zasady powinno, bowiem na gruncie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych zakładać, że każdy, kto uiszcza składkę na ubezpieczenia społeczne z tytułu podjętej aktywności zawodowej ma: prawnie zabezpieczoną możliwość uzyskania określonego świadczenia.

Podobne stanowisko wyraziła Pani Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego we wniosku: sygn. K 14/22 z dn. 01.12.2022 skierowanego do Trybunału Konstytucyjnego o:

stwierdzenie, że art. 100 § 6 i § 7 Ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych z dnia 27 lipca 2001 r. Dz.U. z 2020 poz. 2072 ze zm.: „W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do emerytury lub renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wypłaca się wyłącznie uposażenie, z zastrzeżeniem § 7).

Jest niezgodny z konstytucją. Biorąc pod uwagę sprzeczne stanowiska Sądu Najwyższego skłania mnie to do zastanowienia czy sędzia podejmując dodatkową pracę bez prawa do drugiego świadczenia jest w innej sytuacji niż emeryt mundurowy podejmujący aktywność zawodową. Zaznaczając, że zasada waloryzacji emerytur mundurowych jest mniej korzystna od waloryzacji świadczeń sędziów i prokuratorów. Emeryci mundurowi, którzy rozpoczęli służbę przed 1 stycznia 1999 r., zostali pozbawieni praw nabytych w zakresie zasad waloryzacji i tu powstał problem o świadczenia emerytalne z ZUS za lata cywilnej aktywności zawodowej.

Normy prawne regulujące zbieg świadczeń, w przypadku niektórych mundurowych, dotyczą zbiegu świadczeń częściowych. I to zagadnienie umknęło uwadze SN w uchwale z 15 grudnia 2021 r. Sędziowie otrzymują 75% emerytury w wysokości ich ostatniego uposażenia, ale ich waloryzacja przebiega w ten sposób, że po każdej podwyżce uposażeń czynnych sędziów, organy finansowe sądów, bo to one wypłacają emerytury sędziowskie, sędzia emeryt otrzymuje podwyżkę w wysokości 75% kwoty podwyżki czynnego sędziego. Natomiast emeryt mundurowy ma waloryzację opartą na dwóch wskaźnikach: inflacji i realnym wzrostem wynagrodzeń. Z racji prostego rozumienia sprawiedliwości zadaje sobie pytania: co ze składkami? Czy Rzeczypospolita Polska ma zamiar je zawłaszczyć, czy oddać w formie drugiego świadczenia, czy wypłacić je płatnikom?

Stosowny projekt został złożony przez Klub Koalicji Obywatelskiej na zmiany nie konstytucyjnej ustawy, która pozwala okradać przyszłych emerytów mundurowych powołanych do służby do 1 stycznia 1999r

Nałożenie obowiązku opłacania składek w ustawie bez gwarancji jakichkolwiek świadczeń powoduje, że mamy do czynienia z rodzajem ukrytej daniny wprowadzonej wbrew Konstytucji.

Ustawodawca nie wskazuje przecież, że jest to rodzaj daniny publicznej czy podatku, ale że jest to składka. Jeżeli ustawodawca z jednej strony nakłada obowiązek, to musi także w zamian dać uprawnienia obywatelom, wynikające z tego obowiązku.

Rządzący co dzień mówią o zasadach sprawiedliwości społecznej, jeżeli ta sprawiedliwość polega na dbaniu tylko o swoich a na innych nakładać obowiązki wbrew Konstytucji

W imieniu Klubu Lewicy został wniesiony stosowny projekt zmieniający niezgodny z prawem stan obecny, oraz został złożony przez Klub Koalicji Obywatelskiej Wyrok SN z 24 stycznia 2019 r., Sąd Najwyższy z dnia 24 stycznia 2019 r. (sygn. akt I UK 426/17 uznał za właściwą wykładnię art. 95 u st. 1 i 2 ustawy emerytalnej, z którego wynika, że użyte w ust. 2. tego artykułu sformułowanie „emerytura (...) obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych” oznacza odwołanie się do zasad obliczenia emerytury wojskowej określonych w tych przepisach, a więc z uwzględnieniem wyłącznie służby wojskowej, co z kolei uzasadnia prawo do pobierania dwóch emerytur „wypracowanych” niezależnie od siebie. + ok. 100 wyroków sądów okręgowych i ponad 20 sądów apelacyjnych były korzystne dla emerytów. Opierając się na facie, że w niniejszej sprawie istnieją rozbieżności w orzecznictwie sądów, m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. I UK 426/17 oraz uchwały Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2021 r., III UZP 7/21, jestem zdziwiony, że można stosować prawo jak komu się podoba. Jeśli SN w tej samej sprawie wydaje dwa różniące się diametralnie wyroki (najpierw na tak, a później nie), to należy uznać, iż jest to hańbiące dla orzekających sędziów w przedmiotowej sprawie i nie ma to nic wspólnego z zapisaną w Konstytucji RP zasadą sprawiedliwości społecznej.

Czy uchwała SN III UZP-7/21, „obala” WYROK (!) I UK 426/17 z 24 stycznia 2019 roku wydany w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej? Co jest tu priorytetem. 17.03 godz. 18.10 było spotkanie Donalda Tuska z mieszkańcami Bytomia. Jeden z uczestników podniósł nasz problem. Pan Tusk obiecał mu że jutro klub poselski zajmie się tą sprawą – mają grupę ds. emerytur, ZUS, itp. i da mu odpowiedź. To spotkanie pokazywała TVN-24 więc widziała cała Polska i problem musi być potraktowany poważnie ta rozmowa utwierdziła mnie w przekonaniu, że trzeba mówić, mówić, pisać, bo politycy albo wiedzą o naszej krzywdzie mało, albo nie wiedzą nic, a jak wiedzą to szybko zapominają. Ja wraz z kolegami na osiedlach wojskowych propagowałem, żeby z rodzinami głosować na siły demokratyczne, które chcą uregulować naszą niekonstytucyjną ustawę. Mimo złożonych projektów przez klub Platformy Obywatelskiej i Lewicy zrobiła się cisza. Myślę, że to była tylko obietnica przedwyborcza żeby pozyskać głosy.

Biorąc pod uwagę przepisy Konstytucji, Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz sprzeczne stanowiska Sądu Najwyższego

skłaniają mnie to do zastanowienia: czy emeryt mundurowy podejmując dodatkową pracę bez prawa do drugiego świadczenia nie zasługuje na zainteresowanie się Pana zasygnalizowanym problemem.

Obecny stan prawnym jest niezgodny z zasadą sprawiedliwości społecznej, bo w sposób arbitralny, a przy tym całkowity, zaprzecza idei sprawiedliwości rozdzielczej przewidującej przyznanie świadczenia z ubezpieczenia społecznego na podstawie kryterium pracy. Skoro, bowiem pozbawia się emeryta mundurowego prawa do realizacji świadczenia, to bezprzedmiotowe staje się podleganie przez niego ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym. Nie przemawia za tym również konieczność solidaryzmu ubezpieczonych. Rozumienie tej zasady powinno, bowiem na gruncie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych zakładać, że każdy, kto uiszcza składkę na ubezpieczenia społeczne z tytułu podjętej aktywności zawodowej ma teoretyczną, ale prawnie zabezpieczoną możliwość uzyskania określonego świadczenia. Takie traktowanie emerytów mundurowych rozpoczynających służbę przed 1999 rokiem jest niezgodne z Konstytucją RP. Wszyscy obywatele są równi wobec prawa.

Ja wraz z kolegami na osiedlach wojskowych propagowałem, żeby z rodzinami głosować na siły demokratyczne, które chcą uregulować naszą niekonstytucyjną ustawę.

Czy Was nie razi rządzący którzy doprowadzili do podziałów w wojsku na rozpoczynających służbę przed styczniem 1999r. i na tych po tym roku. Pracujący na emeryturze i obecnie służący, którzy podejmą pracę na odcinku cywilnym po zakończeniu służby wojskowej a powołani przed 1 stycznia 1999r (i obecni) będą płacić składki Zusowskie pod przymusem a z których nie będą mogli skorzystać..

Jakie jest morale w wojsku (nieprawdą jest, że w wojsku stan moralno-polityczny jest wysoki) gdyż służą w dalszym ciągu jedni powołani przed styczniem 1999r i na tych po tym roku. Po zakończeniu służby wojskowej (zachęca się emerytów żeby podejmowali pracę) podejmując pracę na odcinku cywilnym jedni będą mogli skorzystać z płaconych pod przymusem składek zusowskich a drudzy będą okradani przez państwo: (Bzdurne ustawy należy zmieniać a nie wkółko je przytaczać)

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

Komisji do Spraw Petycji

(nr 11)

Proszę zapoznać się kto był na tej komisji d/s petycji. Gdzie kompetentni przedstawiciele MON, MSWiA, FSSM:

Pan Premier przyrzekał naprawiać krzywdy. Ta komisja jest przykładem złej woli naprawiania krzywd. Szkoda, że do tek komisji nie zaproszono posła pana Kaczyńskiego.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Departament Ubezpieczeń Społecznych

Sebastian Kamiński
Zastępca Dyrektora

DUS-II.055.20.2024

Warszawa, dnia 2024-07-29 r.

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na petycję w sprawie zbiegu prawa do świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i Wojskowego Biura Emerytalnego, przesłaną przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, Departament Ubezpieczeń Społecznych uprzejmie przedstawia, co następuje.

Sprawa dokonania zmian w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dotyczących funkcjonariuszy służb mundurowych świadczących pracę po zwolnieniu ze służby jest zagadnieniem, które pojawia się zarówno w petycjach kierowanych do sejmowej czy senackiej komisji petycji, jak również w wystąpieniach indywidualnych, kierowanych do resortów odpowiedzialnych za kształtowanie rozwiązań w zakresie zbiegu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych, zarówno do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Obrony Narodowej jak i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, a także Ministerstwa Sprawiedliwości. Jest to także stale przewijający się temat w interpelacjach i zapytaniach poselskich, zarówno w tej kadencji, jak i w poprzednich kadencjach Sejmu RP.

Istota problemu sprowadza się do tego, że wśród funkcjonariuszy służb mundurowych, wśród żołnierzy zawodowych, którzy korzystają z zaopatrzenia emerytalno-rentowego przewidzianego dla tych grup zawodowych, można wyodrębnić dwie zasadnicze grupy według kryterium daty przyjęcia do służby. Tych funkcjonariuszy, którzy służbę rozpoczynali od 1 stycznia 1999 r. i później oraz tych funkcjonariuszy, którzy służbę rozpoczynali przed 1 stycznia 1999 r. Zróżnicowanie występuje w zakresie, po pierwsze, sposobu uwzględniania okresów składkowych i nieskładkowych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Po drugie, na ustanowieniu określonych reguł zbiegu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych (mowa tutaj w szczególności o emeryturze). W przypadku funkcjonariuszy, którzy rozpoczynali służbę od 1 stycznia 1999 r., mamy do czynienia z zasadą pełnej odrębności obu systemów. To znaczy można nabyć emeryturę i tę emeryturę pobierać w obu systemach, zarówno emeryturę mundurową (tj. emerytura policyjną, wojskową), jak również emeryturę powszechną. Wynika to z tego, że co do zasady do tych okresów, z których budowana jest podstawa wymiaru emerytury mundurowej, w stosunku do tej grupy funkcjonariuszy nie uwzględnia się okresów tak zwanej pracy cywilnej.

Inna jest natomiast sytuacja w przypadku funkcjonariuszy, którzy rozpoczynali służbę przed 1 stycznia 1999 r., czyli przed reformą polskiego systemu emerytalnego. Ci funkcjonariusze mogą pobierać co do zasady jedną emeryturę, przy czym okresy pracy cywilnej podlegają

uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości emerytury mundurowej, jednak tylko w określonym zakresie do maksymalnej podstawy wymiaru i według zróżnicowanych wskaźników. Ponieważ osoby te po nabyciu prawa do emerytury mundurowej podejmują aktywność zawodową, która wiąże się z podleganiem ubezpieczeniom społecznym i są za nich odprowadzane składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, to ta grupa byłych funkcjonariuszy, czuje się pokrzywdzona w takim znaczeniu, że część z nich pomimo, że nabywa prawo do emerytury powszechnej, to nie jest im ta emerytura wypłacana. To prawo jest bowiem ustalone i ustalana jest wysokość emerytury, a jednocześnie ze względu na obowiązujące reguły zbiegu, zgodnie z art. 95 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ta emerytura powszechna jest z reguły zawieszona, ponieważ jest niższa niż emerytura mundurowa. Powstaje więc poczucie, że odprowadzanie składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych nie służy w przyszłości zwiększeniu wysokości pobieranych świadczeń, ponieważ okresy pracy cywilnej nie są uwzględniane do wymiaru emerytury, gdyż wysokość emerytury mundurowej nie zwiększa się po osiągnięciu maksymalnego jej pułapu, a jednocześnie, mimo nabycia prawa do emerytury powszechnej, osoby te takiej emerytury nie mogą pobierać ze względu na obowiązujące reguły zbiegu.

Zagadnienie to jest zagadnieniem złożonym, zarówno od strony prawnej, jak i od strony ekonomicznej, gdyż wszystkie rozstrzygnięcia, które Rząd podejmuje w odniesieniu do systemu emerytalnego (bez względu na fakt, czy jest to system powszechny, czy są to systemy szczególne, w których obecni są funkcjonariusze i żołnierze zawodowi) wiążą się z decyzjami ekonomicznymi, mającymi wpływ na wydatki po stronie Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w odniesieniu do systemu powszechnego, a także budżetu państwa (w szczególności w stosunku do systemów mundurowych).

Niemniej jednak w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej problem ten jest dostrzegany. Dostrzegana jest również jego złożoność i kierunkowo Ministerstwo chciałoby we współpracy z Ministerstwem Obrony Narodowej, Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji, a w zakresie funkcjonariuszy służby więziennej z Ministerstwem Sprawiedliwości, któremu podlega Biuro Emerytalne Służby Więziennej, podjąć prace, które umożliwiłyby uwzględnienie w jakimś zakresie postulatów zgłaszanych przez środowiska mundurowe, w taki sposób, ażeby ograniczyć poczucie pokrzywdzenia związanego z wkładem tych osób do systemu powszechnego, za który obecnie nie otrzymują zwiększenia wysokości pobieranych świadczeń.

Jednocześnie Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pragnie zastrzec, że możliwe są różne techniki legislacyjne osiągnięcia tego celu. Z jednej strony możliwa jest bowiem modyfikacja reguł zbiegu prawa do emerytury powszechnej i emerytury mundurowej. Istnieje też możliwość wprowadzenia zmian w ustawach zaopatrzeniowych, które by umożliwiały na przykład w większym stopniu uwzględnianie okresów pracy cywilnej w wysokości emerytury mundurowej.

Na tym etapie należy przyjąć, powyżej zarysowane kierunki działań, jedynie jako potencjalne możliwości zmiany funkcjonujących rozwiązań. Są to bowiem zagadnienia szczegółowe, które wymagają pogłębionej analizy prawnej i finansowej. Jednocześnie są one kreślone w przestrzeni, wyznaczonej przez normy obowiązującej konstytucji, przez zasadę równości, zasadę sprawiedliwości społecznej oraz konstytucyjne prawo do zabezpieczenia społecznego. Niemniej jednak Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej deklaruje zaangażowanie w takie prace oraz współpracę z pozostałymi resortami, które odpowiadają za grupy, które korzystają z zaopatrzenia emerytalno-rentowego.

Mając powyższe na uwadze, Departament uprzejmie informuje, że na posiedzeniu sejmowej

Komisji do Spraw Petycji w dniu 25 kwietnia 2024 r., która rozpatrywała petycję nr BKSP-144-IX-775/23, dotyczącą tego zagadnienia, przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zadeklarowali podjęcie wspólnych prac nad tym zagadnieniem.

Pouczenie

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach, sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z wyrazami szacunku
Sebastian Kamiński
Zastępca Dyrektora
Departamentu Ubezpieczeń Społecznych
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/